

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne **20. března 2024**, v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Mileny Vránkové a soudců JUDr. Jiřiny Roubíčkové a Mgr. Zdeňka Pořízka, projednal **odvolání**, které proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 29. 11. 2023, č.j. 5 T 32/2023-340, podal obžalovaný

a rozhodl o něm

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e), f) trestního řádu se k odvolání obžalovaného napadený rozsudek v celém rozsahu **zrušuje**.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodnuto takto:

Obžalovaný

je vinen, že

1. v období nejméně od roku 2018 do 20. 8. 2022 v Plané nad Lužnicí, okres Tábor, v [redacted] č. p. [redacted] mnohokrát vyhrožoval zabitím své dceři [redacted] narozené 23. 10. 1974, a to někdy verbálně např. že jí usekne „palici“, ustřelí „palici“, že ji zlikviduje, popřípadě nechá zlikvidovat, někdy jí nadával a vystartoval proti ní s nožem či sekerou, v jednom případě jí topůrko sekery přitiskl na krk, v několika případech vyhrožoval i svému vnukovi [redacted] narozenému [redacted] a to např. uříznutím rukou, likvidací, uražením „palice“, a že bude „srát“

krev, a dále vyhrožoval druhovi [REDACTED] zabitím, likvidací, uřezáním „pařátů“, že ho píchne, a že ho rozřízne jako prase, přičemž měl nejméně ve dvou případech v ruce nůž, v jednom případě chytil poškozeného [REDACTED] pod krkem a přimáčkl ho ke zdi, a jednou ho chtěl přetáhnout násadou vidlí, v čemž mu poškozený zabránil tím, že mu vidle z ruky vytrhl, přičemž dne 20. 8. 2022 v době od cca 19.30 do 19.45 hodin v Plané nad Lužnicí, okres Tábor, v [REDACTED] nejprve slovně napadal svou bývalou manželku [REDACTED] vulgárními výrazy, a když tam přišla jeho dcera [REDACTED] a snažila se to natočit na mobilní telefon, vulgárně nadával i jí a snažil se jí telefon vykroutit z rukou, načež do ní prudce strčil, takže ztratila rovnováhu, narazila na hranu dveří a padala na skleněnou výplň dveří, před dopadem na prosklenou výplň ji však zachránil její druh [REDACTED] jenž ji zachytil, a postavil se mezi ni a obžalovaného, který mu začal vulgárně nadávat a různé vyhrožovat např. likvidací a uříznutím hlavy, a ptal se ho, zda už na ni (myšleno na tu hlavu) má stříbrný podnos, že ji odnese panu [REDACTED] (myslivci, jenž vyřezává podložky pod trofeje), poté se obžalovaný na poškozeného [REDACTED] vrhl, chytil ho pod krkem a rdousil ho, poškozený se bránil a po chvíli se mu podařilo ze sevření vyprostit, načež obžalovaný z nedalekého stolku sebral kuchyňský nůž, jenž držel tak, že špička čepele směřovala na břicho poškozeného [REDACTED] a takto postupoval k poškozenému, přičemž mu vyhrožoval zabitím, propíchnutím apod., v tomto okamžiku mezi poškozeného [REDACTED] a obžalovaného vstoupila poškozená [REDACTED] s tím, ať tedy obžalovaný píchne ji, což obžalovaného překvapilo, po chvíli couvl, a poté všichni tři poškození utekli,

přičemž zejména vzhledem k tomu, že obžalovaný je myslivcem a v minulosti pracoval jako řezník, byly jeho výhrůžky způsobilé vzbudit v poškozených obavu, že by je mohl uskutečnit,

2. v přesně nezjištěné době nejméně od března 2021 do 9. 9. 2022 v Plané nad Lužnicí, okres Tábor, v [REDACTED] na uzavřené zahradě a ve skleníku u domu č. p. [REDACTED] bez povolení pěstoval nejméně 6 ks rostlin konopí setého (rod Cannabis), což je látka uvedená v seznamu omamných látek v příloze č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o celkové hmotnosti 3 480,4 g, ze kterých by bylo možno získat celkem 1 769,6 g rostlinného materiálu, což představuje 1 116 g toxikomanicky využitelného materiálu – jemné drti s koncentrací 2,6 %, tj. 29 016 mg účinné psychotropní látky delta-9-THC (tetrahydrokanabinol), což je psychotropní látka uvedená v příloze č. 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., a tyto rostliny pěstoval za účelem výroby mastí a odvarů, jimiž si léčil koleno,

tedy

ad 1. jinému vyhrožoval usmrcením a těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal dílem se zbraní,

ad 2. neoprávněně pro vlastní potřebu pěstoval v množství větším než malém rostlinu konopí,

čímž spáchal

ad 1. pokračující přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, dílem odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

ad 2. přečin nedovolené pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku podle § 285 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 353 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **10 měsíců**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu obžalovanému podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **18 měsíců**.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to 6 vzrostlých rostlin konopí setého a oranžové plastové přepravky se 2 papírovými taškami s obsahem rostlinné sušiny.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to kuchyňského nože s černou plastovou rukojetí zn. Mikov.

Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku tyto propadlé věci připadají státu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 47114975, se sídlem Drahobejlova 1404/4, 190 03 Praha 9, částku 1 131 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ 41197518, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se obžalovaný

[REDACTED]

podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 6. 3. 2023, sp. zn. ZT 200/2022, pro skutek, že

od 1. 6. 2004 do 20. 8. 2022 v Plané nad Lužnicí, okres Tábor, v [REDACTED] – v místě jejich společného bydliště, opakovaně urážel a ponižoval svou tehdejší (nyní již bývalou) manželku [REDACTED] zejména tím, že na ni často křičel, urážel ji vulgárními výrazy, choval se k ní nadřazeně a despoticky, vše muselo být jen podle jeho představ, dělal jí různé schválnosti, záměrně v ní vyvolával pocit strachu a různě vyhrožoval,

v čemž bylo spatřováno spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Táboře byl obžalovaný uznán vinným v bodě 1) zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, v bodě 2) pokračujícím přečinem nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, dílem odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, v bodě 3) přečinem nedovolené pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku podle § 285 odst. 1 trestního zákoníku a v bodě 4) přečinem nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Za uvedené trestné činy byl podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 30 (třicet) měsíců. Podle § 84 trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 42 (čtyřicet dva) měsíců s tím, že se nad obžalovaným vyslovuje dohled. Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to 6 vzrostlých rostlin konopí setého a oranžové plastové přepravy se 2 papírovými taškami s obsahem rostlinné sušiny. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci také ohledně kuchyňského nože s černou plastovou rukojetí zn. Mikov. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému stanovena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 47114975, se sídlem Drahojlova 1404/4, 190 03 Praha 9, částku 1 131 Kč. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ 41197518, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, odkázána s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť proti němu prostřednictvím svého obhájce včas podal odvolání obžalovaný.
3. *Obhájce obžalovaného* v písemném odůvodnění podaného opravného prostředku specifikuje, že tento je směřován proti všem výrokům odsuzujícího rozsudku. Okresnímu soudu vytýká, že při hodnocení důkazů nepostupoval v souladu s § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy pečlivě nezvažoval všechny okolnosti případu jednotlivě i v jejich souhrnu, byť je jeho povinností zabývat se nejenom důkazy, které předkládá obžaloba, ale musí se vypořádat i s námitkami obhajoby. Pochybení nalézacího soudu shledává v tom, že tento použil v napadeném rozsudku provedené důkazy selektivně, přičemž pominul ty, které by mohly svědčit ve prospěch obžalovaného. V uvedené souvislosti obhájce poukazuje na argumentaci lékařskou zprávou ze dne 21. 8. 2022, z níž soud I. stupně dovodil, že obžalovaný si začal zdravotně stěžovat až poté, co mu bylo oznámeno, že bude umístěn do cely předběžného zadržení, zatímco ignoroval zprávu z 20. 8. 2022, tedy fakt, že obžalovaný byl poprvé ošetřen již hodinu poté, co k incidentu došlo, a tudíž o možném umístění do policejní cely tehdy nic vědět nemohl. Obhájce dále zdůrazňuje, že za situace, kdy proti sobě při zjišťování skutkového stavu stály dvě skupiny svědků, bylo nezbytné pokusit se opatřit další důkazy, které by věrohodnost zúčastněných posoudily nezávisle. Přesto soud nepřipustil výslech svědkyně [REDAKCE] jež by mohla jako odborník posoudit případnou agresivitu obžalovaného, a to i na základě podkladů, které měla k dispozici při potvrzování způsobilosti obžalovaného být držitelem zbrojního průkazu. Obhájce má za to, že s ohledem na rozpory ve výslechu svědkyně [REDAKCE] která navíc svoji výpověď prokládala vzlyky a pláčem, a s ohledem na tendenční výpověď svědkyně [REDAKCE] bylo namístě ověřit věrohodnost těchto osob znaleckým posudkem, což okresní soud taktéž odmítl. Okresní soud odmítl i obhajobou nastíněný motiv jednání poškozených, tj. vyštvať obžalovaného z jeho nemovitosti, aby zde mohl žít syn [REDAKCE]. Taková motivace přitom není vyloučená již z toho důvodu, že svědek [REDAKCE] ml., který do té doby žil ve zcela nevyhovujících bytových podmínkách, se záhy poté, co k nemovitosti obžalovaný ztratil vlastnické právo, do ní nastěhoval. Obhájce také soudu I. stupně vytýká, že vůbec nezmiňuje jednání poškozených, kteří obžalovanému nejdříve vytrhli elektrické napájení bojleru a poté vyrvali směšovací baterii u vany zjevně s cílem znemožnit mu vést v nemovitosti normální život. Další pochybení nalézacího soudu spatřuje v tom, že se nezabýval intenzitou a závažností údajných konfliktů obžalovaného a [REDAKCE] které měly probíhat po dlouhou dobu 14 let, aniž by bylo podáno trestní oznámení či návrh na rozvod. Pokud jde o skutek z 20. 8. 2022, obhájce zdůrazňuje, že okresní soud vůbec nevzal v úvahu, že to byli právě poškození, kteří z malicherných důvodů, kvůli údajnému nároku 1 000 Kč za elektrickou energii, vstoupili do místnosti obžalovaného, kde následně došlo ke konfliktu. Dovojuje, že poškození zjevně přišli obžalovaného vyprovokovat či napadnout, což se nakonec i stalo. Soud I. stupně také dle obhájce zcela pominul závažnost újmy na zdraví, kterou obžalovaný utrpěl. Ve věci pěstování konopí je obhajoba toho názoru, že soud měl zvážit účel, za kterým obžalovaný konopí pěstoval a posoudit toto jednání toliko jako přestupek. Obhájce dále rekapituluje podstatný obsah

odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůrazňuje z něho zejména následující skutečnosti. Připomíná, že okresní soud zkonstatoval, že pokud svědkyně [REDAKCE] celou svou výpověď proplakala, neznamená to, že není duševně v pořádku a odmítl, že jde o herecký výkon. Naopak uzavřel, že pláč svědkyně je důsledkem chování otce a příkoří, které jí činil. Byť pak k výpovědím této svědkyně i svědkyně [REDAKCE] soud uvedl, že často odbíhaly od tématu a jejich vyjádření bylo zdlouhavé, přesto je vyhodnotil jako věrohodné. Naproti tomu pokud jde o skupinu svědků, svědčících ve prospěch obžalovaného, tedy [REDAKCE] okresní soud zdůraznil, že žádná z nich v předmětném domě nežila, jejich vztahy s poškozenými nejsou ideální a části jejich výpovědí vypadají jako naučené formulace, proto je nevzal za podklad zjištění skutkového stavu. Nálezací soud navíc v podstatě odmítl výpověď přítelkyně obžalovaného, byť obžalovaného odvážela do nemocnice a byla svědkem jeho tehdejšího zdravotního a duševního stavu. Pokud pak jde o výpověď svědka [REDAKCE] který v domě také nežije, tuto soud za způsobitou prokázat vinu obžalovaného naopak považoval. Obhájce opakuje, že hodnocení zdravotního stavu obžalovaného v návaznosti na lékařské zprávy není úplné, nevychází z chronologie ošetření a z důvodů, proč byl obžalovaný lékařsky zkoumán. Není přitom pochyb o tom, že obžalovaný vyhledal lékařské ošetření již dne 20. 8. 2022 v 21.28 hodin, tedy bezprostředně po předmětném konfliktu, nikoli až když bylo uvažováno o jeho umístění do policejní cely. Ke zprávám o přestupkovém jednání obžalovaného obhájce zdůrazňuje, že evidenci přestupků neprochází několik oznámení, které na poškozené naopak podával v minulosti sám obžalovaný. Pokud pak bylo přestupkové řízení zastaveno, nelze z něho činit žádný závěr v tom smyslu, že se obžalovaný skutečně přestupkového jednání dopustil, a že to byl on, kdo rodinné konflikty vyvolával. Obhájce poukazuje i na to, že přestupková jednání se navíc měla týkat pouze období od 10. 4. 2021 do 4. 12. 2021. Tedy byť manželství obžalovaného a [REDAKCE] nemuselo být vždy ideální, z uvedeného nelze dovodit, že by docházelo k situacím, které jsou popsány pod bodem 1) výroku rozsudku, kdy k páchání předmětného zločinu mělo docházet od 1. 6. 2004 do 20. 8. 2022. Obhájce také připomíná, že obžalovaný byl vykázán z domu na základě minima důkazů, resp. pouze na základě tvrzení poškozených a byl, byť krátce, omezen na svobodě. Další průběh přípravného řízení i řízení před soudem pak probíhal právě pod vlivem těchto skutečností. Přitom v době zahájení trestního stíhání byly k dispozici pouze shodné výpovědi poškozených a lékařská zpráva [REDAKCE] byť obdobnou zprávou disponoval i obžalovaný. Obhájce uzavírá, že ač sám soud svědky rozdělil na ty, kteří podporují obžalobu, a na ty, kteří svědčili ve prospěch obžalovaného, a dovodil, že ke konfliktům mělo docházet za zavřenými dveřmi, nevyhověl návrhům obhajoby, aby byly provedeny důkazy další, jimiž by mohla být ověřena věrohodnost účastníků konfliktu, konkrétně výslech svědkyně [REDAKCE] a znalecké posudky z oboru psychologie, či i psychiatrie, zejména k posouzení věrohodnosti poškozených [REDAKCE]. V této souvislosti poukazuje opětovně na psychické rozpoložení svědkyně [REDAKCE] u hlavního líčení i u policejního výslechu, a na její sousedy nepotvrzená tvrzení, kdy s cílem vylepšit náhled soudu na svou osobou hovořila o tom, jak vykonávala činnosti spíše mužského charakteru, které však nikdy nedělala, jako šupání dřeva, lesní práce s pilou, obstarání palubek. Za nepravdivé označuje i tvrzení svědkyně, že jí otec nikdy nekoupil zbraň. Obhájce právě posouzení věrohodnosti účastníků konfliktu považuje za stěžejní důkaz, neboť negativní vztahy mezi poškozenými a obžalovaným má za nepochybnitelné. Konstatuje, že dne 20. 8. 2022 měli všichni tři poškození včetně muže o generaci mladšího a o hlavu většího než obžalovaný vtrhnout do místnosti obžalovaného pod malichernou záminkou vymáhání údajných 1 000 Kč za odběr elektrické energie, a má za vysoce nepravděpodobné, že by obžalovaný za takových okolností napadl dvě ženy a fyzicky zdatnějšího muže. Závěry soudu, že ke zranění obžalovaného mohlo dojít za situace, kdy se poškozený [REDAKCE] pouze bránil, označuje obhajoba za ničím nepodložený závěr, když navíc soud vůbec nebral v úvahu tvrzení svědkyň [REDAKCE] které zajišťovaly návštěvu obžalovaného u ošetřujícího lékaře a popisovaly v jak špatném fyzickém a psychickém stavu se nacházel. Obhájce dodává, že pokud je dle poškozených obžalovaný popisován jako člověk dlouhodobě agresivní, a to bez zjevného důvodu či podnětu, nepochybně

by se dal takový rys jeho povahy také objektivizovat formou lékařského posudku. Vzhledem k uvedenému obhájce obžalovaného závěrem navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k doplnění o výslech svědkyně [REDAKCE] a o vypracování znaleckých posudků k otázce věrohodnosti svědkyň [REDAKCE] jakož i znaleckého posudku týkajícího se povahových rysů a tvrzené agrese obžalovaného.

4. Ve věci byla odvolacím soudem konána dvě veřejná zasedání, a to ve dnech 14. 3. 2024 a 20. 3. 2024. V průběhu prvního veřejného zasedání přednesl obhájce obžalovaného podané odvolání v plné shodě s jeho písemným vyhotovením a zdůraznil, že pokud jde o zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku, tento je popsán tak, že obžalovaný urážel a ponižoval svoji tehdejší manželku, křičel na ni, choval se k ní despoticky a nadřazeně, vše muselo být podle jeho představ. Za takové situace bylo namístě zvažovat, zda v období 14-ti let uvedené jednání, které nebylo každodenního charakteru, dosahuje požadované společenské škodlivosti. Poukázal též na to, že při činění skutkových závěrů bylo vycházeno pouze z výpovědi poškozené [REDAKCE] aniž bylo zkoumáno, proč tato nic neoznamovala, proč nepodala žádost o rozvod apod. Zdůraznil také, že sousedé o obžalovaném hovořili pozitivně. Dále zmínil, že obžalovaný má v souvislosti s jeho napadením dne 20. 8. 2022 stále zdravotní problémy, nemůže pořádně hýbat rukou, k čemuž předložil lékařské zprávy, které navrhl ve veřejném zasedání provést k důkazu. Intervenující státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře naproti tomu neměla proti napadenému rozsudku výhrad a shledala jej zákonným ve všech výrocích. Připomněla, že argumentace užitá v odvolání zazněla již před soudem I. stupně, který se s ní dostatečně vypořádal. Rozsah dokazování označila státní zástupkyně za dostatečný, s tím, že o návrzích obhajoby na doplnění dokazování soud I. stupně řádně rozhodl. Námitky neměla ani proti právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Obžalovanému uložený trest výchovného charakteru shledala přiměřeným. Vzhledem k uvedenému navrhla postupovat podle § 256 trestního řádu. Zmocněnkyně poškozené [REDAKCE] ve svém vyjádření poukázala na určité nepřesnosti užitě v odvolání obžalovaného. Předně zdůraznila, že konflikty s obžalovaným nevznikaly pouze kvůli tisícikoruně, ale vznikaly vždy, když se měl obžalovaný podílet na nějaké platbě související s chodem domu, a vznikaly i z jiných důvodů. Není pak pravdou, že se vnuk obžalovaného již do domu nastěhoval, ten bydlí jinde. K chování obžalovaného dne 20. 8. 2022 po příjezdu policie uvedla, že z místa utekl a až po nějaké době se sám policii přihlásil.
5. Poté bylo krajským soudem dokazování doplněno o obžalovaným předloženou lékařskou zprávu Nemocnice Tábor, a.s., chirurgické ambulance, ze dne 24. 12. 2023, z níž plyne, že obžalovaný daného dne při řízení auta cítil prasknutí v rameni, stěžoval si na bolest ramene a mírné brnění prstů, s tím, že cca před dvěma měsíci byl na ortopedii s levým ramenem, závěr lékaře – arthrosa kloubu, distenze svalů kolem ramenního kloubu. Z lékařské zprávy [REDAKCE] ortopedie, ze dne 20. 10. 2023, vyplývá, že obžalovanému byla stanovena diagnosa: capsulitis I. sin, poslední obtíže v roce 2013, obstrukce + dexamed. Dle lékařské zprávy [REDAKCE] ze dne 12. 1. 2024 obžalovaný utrpěl v 12/2023 rpt. šl. dlouhé hlavy bicepsu, bolesti přetrvávají, proveden obstrukce ramene.
6. Následně bylo veřejné zasedání odročeno na 20. 3. 2024 za účelem doplnění dokazování o rozvodový spis obžalovaného a [REDAKCE]. Ve veřejném zasedání konaném dne 20. 3. 2024 bylo z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 28. 1. 2022, č.j. 4 C 262/2021-13, pravomocného dne 12. 3. 2022, zjištěno, že manželství [REDAKCE] před Místním národním výborem ve [REDAKCE] se rozvádí. Pokud jde o odůvodnění předmětného rozhodnutí, z tohoto plyne, že [REDAKCE] jako účastnice řízení vypověděla, že s rozvodem manželství, který navrhl obžalovaný, souhlasí, v posledních letech jí dělá manžel samé naschvály. Asi šest let nazpět jí nedával peníze na domácnost, řešili to tak, že se střídali v placení většího nákupu. Dělí se i o náklady na elektřinu a další provoz domácnosti, ale vždy je to s velkým křikem a manžel vyvolává konflikty. Nakupuje si

každý sám, žijí v oddělených místnostech, dlouhodobě nežijí jako partneři. Za hlavní příčinu rozvratu manželství označila [REDAKCE] rozdílnost povah, názorů a zájmů, kdy manžel jí s rodinou a dětmi moc nepomáhal, buď pracoval, nebo se věnoval svým koníčkům. Z *usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 16. 5. 2023, č.j. 9 C 332/2022-86*, pravomocného dne 24. 6. 2023, se podává, že soud schválil mezi žalobcem [REDAKCE] a žalovanou [REDAKCE] ve věci vypořádání společného jmění manželů, soudní smír, kdy ze zaniklého společného jmění manželů přešla žalovaná do svého výhradního vlastnictví spoluvlastnický podíl o velikosti 1/2 na pozemku parc. č. [REDAKCE] – zast.pl. a nádvoří o výměře 118 m², jehož součástí je stavba: [REDAKCE] čp. [REDAKCE] rodinný dům, zatímco žalobce přešel do svého výhradního vlastnictví finanční prostředky v hotovosti a na účtech vedených na jméno žalobce, dále osobní motorové vozidlo tov. zn. [REDAKCE] a movité věci, které má v držení, myslivecké trofeje, zbraně. Dále bylo stanoveno, že na vzájemné vypořádání zaniklého společného jmění manželů vyplatí žalovaná žalobci vypořádací podíl ve výši 1 500 000 Kč. Dokazování bylo následně doplněno o přečtení části *protokolu o výsledku svědka [REDAKCE] z přípravného řízení*, a to na č.l. 82-82 p.v. trestního spisu (se souhlasem obžalovaného i státní zástupkyně), kdy svědek vypověděl, že už před deseti lety, kdy se k [REDAKCE] přistěhoval, vznikaly rozepře mezi [REDAKCE] a jeho tehdejší ženou [REDAKCE] a dcerou [REDAKCE] ale nebyly ani tak časté, ani tak intenzivní jako v poslední době. Tehdy k nim docházelo tak jednou měsíčně a spory se vždy týkaly peněz. Situace se začala zhoršovat tak před čtyřmi, pěti lety, když obžalovaný odešel do důchodu. K tomu, jak konflikty probíhaly, svědek uvedl, že obvykle k nim došlo poté, co poškozená [REDAKCE] obžalovanému oznámila, že je třeba zaplatit voda nebo elektřina, on „vyletěl“ a začali se hádat. Nebylo to tak, že by obžalovaný chodil za nimi nahoru nebo za poškozenou do její místnosti a tam schválně vyvolával nějaký teror. Nejprve se naštvál, pak byl vztekly a vyvolal konflikt. Dodal, že obžalovaný má flinty, ale nestalo se, že by je vzal a chodil s nimi někomu z nich vyhrožovat. Pokud jde o hospodaření obžalovaného a poškozené [REDAKCE] svědek uvedl, že posledních deset let si každý spravoval své finance sám. Na dotaz, zda jim obžalovaný nějak bránil v užívání domu, vypověděl, že nebylo zdrojem potěšení obžalovaného je nějak trápit, ale když se někdy s poškozenou pohádal ohledně placení, tak byl naštvaný a třeba zavřel vodu s tím, že je jeho, ale to udělal jen párkrát. Se souhlasem obžalovaného a státní zástupkyně byla dále přečtena *část protokolu o výsledku svědkyně [REDAKCE] z hlavního líčení* na č.l. 294 trestního spisu, kdy tato uvedla, že obžalovaný pokřikoval po [REDAKCE] když ho např. potkal na chodbě, chtěl vyvolat nějaký konflikt, třeba na něj křičel, jestli už má stříbrný podnos na hlavu. Takhle to bylo i před posledním incidentem, kdy někdy v létě, když [REDAKCE] obžalovaného okřikl, že dělá na zahradě ostudu, obžalovaný v pergole vzal sekeru a napřáhl ji směrem ke [REDAKCE] Ten mu řekl, že je vůl, ať sekeru položí.

7. Po takto doplněném dokazování státní zástupkyně odkázala na své vyjádření ze dne 14. 3. 2024 a dodala, že je jisté, že vztahy mezi zúčastněnými osobami byly v této věci nepochybně vážně narušeny, a jednání, které je předmětem řízení, vychází právě z těchto konfliktních vztahů. V kontextu doplněného dokazování, tj. konstatování civilních rozhodnutí a čtení výpovědi svědka [REDAKCE] vznikají dle státní zástupkyně minimálně pochybnosti o vymezení časového období páchání trestné činnosti v bodě 1) napadeného rozsudku. V bodě 1) je navíc třeba vážit intenzitu jednání, tj. zda toto naplňuje znaky trestného činu dle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku. V úvahu přichází i zvážení toho, zda bude v rámci případného ukládání trestu nutné obžalovanému stanovit dohled. Zmocněnkyně poškozené uvedla, že [REDAKCE] ji poprvé navštívila v kanceláři v srpnu 2021, kdy verbalizovala obavy ze svého manžela, kterého opakovaně řešila přestupková komise. Obavy z obžalovaného měla určitě také [REDAKCE] což bylo zřejmé i z jejího chování při policejním výslechu. Obhájce obžalovaného odkázal na svá předchozí vyjádření. Dodal, že by mělo být vzato v úvahu, že návrh na rozvod podal obžalovaný, nikoli poškozená, z čehož lze usuzovat, že ve vztahu byl více nespokojen on. Poukázal na odůvodnění rozvodového rozhodnutí, kdy vyjádření poškozené jako účastnice řízení neodpovídá tomu, co je tvrzeno v trestním řízení. I z výpovědi svědka [REDAKCE] který je evidentně na straně poškozené, dle obhajoby plyne, že v případě

konfliktů šlo spíše o hádky o peníze. Závěrem obhájce navrhl, pokud věc nebude vrácena k novému projednání a rozhodnutí soudu I. stupně, aby byl obžalovaný zproštěn obžaloby vyjma pěstování konopí, ohledně něhož by měl být posouzen jeho účel, a toto jednání by mělo být postihnuto pouze jako přestupek. *Obžalovaný* v rámci práva posledního slova uvedl, že [REDACTED] od něho peníze vždy obdržela, nedostala je pouze za poslední účet, protože mu utrhli baterii od vody a elektriku od bojleru. Dodal, že dcera [REDACTED] je od dětství psychicky narušená a nesnese se s nikým, všechno musí být podle ní. To on byl obětí poškozených, jeho poškození napadali, vulgárně mu nadávali a vyhrožovali mu zabitím. Poukázal pak na výslech svědkyně [REDACTED] sestry [REDACTED] která pravdivě vypověděla, že [REDACTED] „každého odkopnou“.

8. Krajský soud poté ve smyslu § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal k odvolání obžalovaného napadený rozsudek soudu I. stupně jako celek, přezkumu podrobil taktéž zákonnost řízení, které jeho vydání předcházelo a po náležitém přezkumu učinil následující závěry.
9. Po *stránce procesní* nebyly zjištěny žádné vady, řízení bylo před okresním soudem vedeno v souladu s příslušnými procesními předpisy, právo na obhajobu obžalovaného, včetně § 36 odst. 3 trestního řádu, bylo náležitým způsobem šetřeno. Dokazování bylo provedeno zákonným způsobem v rámci hlavního líčení, které bylo ovládáno zásadami ústnosti a bezprostřednosti, tak, jak je má na mysli ust. § 2 odst. 11, 12 trestního řádu.
10. Pokud však jde o **bod 1) výroku napadeného rozsudku**, při činění skutkových a právních závěrů nalézacím soudem odvolací soud shledal určitá pochybení tohoto soudu, spočívající částečně v nedostatečném rozsahu dokazování (kdy za situace, kdy proti sobě stála tvrzení obžalovaného a poškozené [REDACTED] a každá z dcer podporovala jednoho z rodičů, považoval krajský soud za potřebné doplnit dokazování o rozvodový spis obžalovaného a poškozené [REDACTED] a dále o část protokolu o výslechu svědka [REDACTED] z přípravného řízení, neboť právě v něm se svědek podrobněji než v hlavním líčení vyjadřoval k průběhu soužití obžalovaného s poškozenou [REDACTED] ovšem zejména ve způsobu hodnocení provedených důkazů, a při následném činění právní kvalifikace jednání obžalovaného. Okresní soud se v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně nezabývá intenzitou a charakterem prokázaných verbálních ataků obžalovaného na poškozenou (které navíc v odůvodnění ani konkrétně nespecifikuje), ani tím, zda míra slovní hrubosti vůči poškozené, popř. jeho nadřazené a konfliktní chování, při zjišťovaných okolnostech jejich manželského soužití, postačuje k naplnění skutkové podstaty uvedeného trestného činu. Tedy okresní soud se v bodě 1) dostatečným způsobem nevypořádal se všemi okolnostmi, významnými pro rozhodnutí (§ 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu) a jeho skutkové závěry tak nebylo možno považovat za dostatečně podložené provedeným dokazováním, což mělo vliv i na nesprávné právní závěry (§ 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu). Krajský soud proto shrnuje, že obžalovaný páchání předmětné trestné činnosti popřel. Poškozená [REDACTED] v přípravném řízení ohledně jednání obžalovaného ve vztahu k její osobě vypovídala, že když po obžalovaném něco chtěla, tak se nejdříve šel „sám zabít“, pak začal *vyhrožovat jím, když po něm něco chtěly, vyhrožoval, že odejde pryč, že si najde práci v noci. Když mu neosládila kafe, vyhrožoval, že je neodveze autem (tedy v těchto případech se nejednalo o výhrůžky zabitím)*, nechtěl se podílet na finančních úhradách, nadával jím (viz č.l. 74, 74 p.v. trestního spisu). V hlavním líčení obdobně k bodu 1) vypověděla, že jí obžalovaný nepomáhal, dělal si, co chtěl, vždy si prosadil své, nadával, když byl nějaký problém, popř. před problémy utíkal, urážel ji (viz č.l. 292 p.v. trestního spisu). Jak již bylo nastíněno shora, [REDACTED] vypovídala v souladu s výpovědí svojí matky, zatímco druhá dcera [REDACTED] a obžalovaného, [REDACTED] vypověděla, že otec se k nim během jejich dětství choval dobře, žádného fyzického nebo psychického týrání se vůči nikomu nedopouštěl. Pokud její matce nadával, ona jemu taky říkala např. „hajzle plesnivej“. Svědkyně [REDACTED] sestra [REDACTED] pak uvedla, že sestra má jízlivý projev, obžalovaného často shazovala, zesměšňovala (č.l. 323 p.v. trestního spisu). Za takové důkazní situace, pokud šlo o průběh manželství obžalovaného a [REDACTED] měl okresní soud věnovat při hodnocení důkazů větší pozornost výpovědím svědků [REDACTED] a [REDACTED] kteří s obžalovaným a poškozenou [REDACTED]

podstatnou část rozhodného období žili v jedné nemovitosti a na rozdíl od jejich dcer nejsou ve věci nijak osobně zainteresováni. Svědek [REDAKCE] (který žil s obžalovaným a poškozenými [REDAKCE] v předmětném domě v letech 1995-2009) přitom vypověděl, že se v případě manželů [REDAKCE] jednalo o normální, běžné manželství, byť v něm byly hádky jako v každé rodině. Konflikty vznikaly kvůli penězům, ze strany obžalovaného to bylo někdy zbytečné. [REDAKCE] asi obžalovaný i vyhrožoval podříznutím, měl takové sklony, výhrůžku však svědek nebral vážně, kdyby měl obavu, že k něčemu dojde, nějak by to řešil, takovou potřebu však necítil. Obdobně [REDAKCE] (který v předmětné nemovitosti bydlí posledních deset let) se k průběhu manželství obžalovaného a poškozené [REDAKCE] vyjadřoval tak, že sice již před deseti lety vznikaly mezi manželi rozepře, ale nebylo to tak časté ani intenzivní, hádali se cca jednou měsíčně, většinou kvůli penězům. Až před čtyřmi, pěti lety se začala situace zhoršovat, hádky byly častější. Z rozsudku o rozvodu manželství pak bylo zjištěno, že poškozená [REDAKCE] jako účastnice řízení vypověděla, že jí dělá manžel v posledních letech naschvály, nechce dávat peníze na domácnost, což řešili tak, že se střídali v placení většího nákupu. Uvedla, že se dělí i o další náklady, ale vždy je to s křikem. Nakupuje si každý sám. Zdůrazňovala, že manžel jí nepomáhal s dětmi, nežijí dlouhodobě jako partneři.

11. Trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společně obývaném bytě nebo domě a pokračuje v páchání takového činu po delší dobu. Objektem tohoto trestného činu je zájem společnosti na ochraně osob před tzv. domácím násilím, přičemž podle právní teorie se pojmem týrání rozumí zlé nakládání s osobou blízkou, vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a trvalostí, které tato osoba pro jeho krutost, bezohlednost nebo bolestivost pociťuje jako těžké příkoří. Jedná se pak o trestný čin úmyslný, přičemž úmysl pachatele musí zahrnovat všechny znaky objektivní stránky trestného činu, tedy pachatel musí mj. jednat minimálně ve srozumění s tím, že druhému působí těžké příkoří. Ze všech důkazů, provedených v této trestní věci, a to jak v hlavním líčení před okresním soudem, tak ve veřejném zasedání před soudem odvolacím, lze dovodit, že soužití obžalovaného a [REDAKCE] bylo dlouhodobě konfliktní, obžalovaný se na chodu domácnosti dostatečně nepodílel, byl výbušný, slovně agresivní a neempatický. Mezi obžalovaným a poškozenou [REDAKCE] vznikaly spory a hádky, a to zejména ohledně úhrad poplatků, spojených s provozem domu, popř. ohledně toho, jak by se kdo měl na chodu domácnosti podílet. Tyto pak ústily do verbálních ataků ze strany obžalovaného vůči poškozené [REDAKCE]. Nejednalo se nicméně o jednání, vedené primárním úmyslem poškozené ubližovat. Pokud se obžalovaný k poškozené choval násilně, činil tak pod vlivem afektu, ve vypjatých situacích. V této souvislosti lze odkázat na výpověď svědka [REDAKCE] který uvedl: „nebylo to tak, že by obžalovaný chodil za [REDAKCE] do její místnosti a tam schválně vyvolával nějaký teror. Nejprve se naštvál, pak byl vzteklý a vyvolal konflikt“. Rozhodně se tedy nejednalo o násilí v úmyslu poškozené způsobit bolest, zranění, tedy o „násilí pro násilí“. Jednání obžalovaného nevykazuje ani další typické znaky, charakteristické pro domácí násilí, jako je nadměrná kontrola poškozené, včetně kontroly finanční, omezování jejich společenských styků, snaha poškozenou izolovat. Žádné takové skutečnosti se nezjišťují ani z výpovědí svědků [REDAKCE] ani z výpovědi poškozené [REDAKCE] ani z obsahu rozvodového spisu. Dle svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE] i poškozená [REDAKCE] obžalovaného někdy shazovala, zesměšňovala, popř. vůči němu užila nadávek. Ačkoli tedy jednání obžalovaného, spočívající ve slovní agresii vůči poškozené, jejím urážení, ponižování a nadřazeném chování vůči ní, nelze považovat za jednání odpovídající běžným a standardním vzorcům manželského soužití, popisované okolnosti vedou krajský soud k závěru, že toto nedosáhlo vyššího stupně bezcitnosti a hrubosti, aby bylo možno jej právně posoudit jako týrání ve smyslu § 199 trestního zákoníku. Proto byl napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d) trestního řádu k odvolání obžalovaného mj. v bodě 1) výroku o vině zrušen a ohledně daného jednání byl obžalovaný podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Krajský soud nepostupoval dle § 257 odst. 1 písm. b) trestního řádu, neboť pokud jde o nejzávažnější jednání obžalovaného, které

by mohlo být posouzeno jako přestupek, toto je zahrnuto v bodě 1) tohoto rozhodnutí.

12. Naproti tomu v bodech 2) a 4) **výroku napadeného rozsudku** soud I. stupně závěry o skutkových zjištěních učinil při zachování veškerých aspektů vymezených v § 2 odst. 6 trestního řádu, a tyto založil na dostatečně rozsáhlém a důkladném dokazování a na adekvátním vyhodnocení provedených důkazů. I krajský soud shledal obhajobou navrhované důkazy, které okresní soud neprovedl, nadbytečnými. Vypracování znaleckého posudku z odvětví psychologie, popř. psychiatrie na poškozené [REDAKCE] bylo navrhováno zejména za účelem posouzení jejich věrohodnosti, na tuto však lze spolehlivě usuzovat i z již provedených důkazů – výsledků svědků [REDAKCE] i z důkazů listinných, přičemž tyto důkazy také dostatečně osvětlují způsob chování obžalovaného vůči poškozeným. Ohledně výhrůžek, které měl minimálně od roku 2018 obžalovaný vůči poškozeným užívat, vypovídali všichni svědci, kteří byli jednání obžalovaného osobně přítomni (tj. svědci [REDAKCE] a nepřímo i [REDAKCE]) shodně, a to i v průběhu času. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti výpovědí těchto svědků, i posouzení věrohodnosti výpovědí svědků [REDAKCE] lze odkázat zejména na odstavce 26, 31 a 41 odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nimiž se krajský soud zcela ztotožnil. I výpovědi svědků k incidentu z 20. 8. 2022 lze označit za vzájemně korespondující, navíc uvedené svědecké výpovědi jsou podporovány minimálně dvěma dalšími důkazy. Předně fotodokumentací zranění na krku poškozeného [REDAKCE] na č.l. 138 trestního spisu, kdy popis mechanismu vzniku tohoto zranění poškozeným [REDAKCE] na č.l. 308 trestního spisu („on v tu chvíli zase zaútočil, chytil mě pod krkem, začal mě škrtit...“) se jeví uvěřitelnější než popis podaný obžalovaným na č.l. 290 p.v. a 291 trestního spisu („přilítli dolů do obýváku, pan [REDAKCE] mě vzal, hodil mě přes stůl...dali se do mě...akorát jsem ho odstrčil...“). Při hodnocení skutkového stavu pak okresní soud vzal oprávněně v úvahu i rozhodnutí Městského úřadu Planá nad Lužnicí ze dne 7. 6. 2021, sp. zn. MUPNL-851/2021/DU, kterým byl obžalovaný pravomocně uznán vinným přestupkem proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., jehož se dopustil vůči [REDAKCE]. Z detailního odůvodnění tohoto rozhodnutí je totiž zřejmé, že obžalovaný se k předmětnému jednání před policisty přiznal, přičemž měl uvést, že jej tehdy dcera rozčílila, když na něj začala křičet kvůli záhonu, tak ji chytil za ruku a hodil s ní o zem. I tento důkaz tak svědčí o výbušnosti obžalovaného i o jeho vyhrconém vztahu k této dceři. Pokud obhajoba namítá, že soud I. stupně nevzal v úvahu závažnost újmy, kterou při incidentu utrpěl sám obžalovaný, a nezohlednil jeho tehdejší špatný fyzický i psychický stav, nutno uvést, že okresní soud logicky dovodil, že tuto újmu mohl obžalovaný během intenzivní potyčky, právě tak, jak ji popsali poškození, nepochybně utrpět, tedy uvedené skutečnosti věrohodnost výpovědí poškozených nijak nesnižují. Lze tak uzavřít, že soud I. stupně z provedených důkazů v bodech 2) a 4) oprávněně uzavřel, že obžalovaný poškozeným od roku 2018 opakovaně vyhrožoval usmrcením a těžkou újmou na zdraví, a to i v situaci, kdy měl v ruce nůž či sekeru, přičemž vzhledem k charakteru výhrůžek, okolnostem vyhrožování a ke stupňující se intenzitě tohoto jednání ze strany obžalovaného výhrůžky nepochybně mohly v poškozených vzbudit důvodnou obavu z jejich uskutečnění. Tedy obžalovaný svým jednáním naplnil v obou bodech výroku napadeného rozsudku všechny znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, dílem odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Oproti soudu okresnímu však krajský soud v jednání, popsaném pod body 2) a 4) shledal jeden pokračující přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, dílem odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, když veškeré toto jednání bylo vedeno jednotným záměrem, naplňuje skutkovou podstatu stejného trestného činu, je spojeno podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku. V této souvislosti si krajský soud dovoluje poukázat na výpověď svědkyně [REDAKCE] která v hlavním líčení uvedla, že vyhrožování ze strany obžalovaného probíhalo i v létě před incidentem, k němuž došlo 20. 8. 2022, tedy nebylo jednoznačně ohraničeno koncem roku 2021 a 20. 8. 2022. Proto i v těchto bodech krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. b), d) trestního řádu napadený rozsudek zrušil a o vině obžalovaného nově rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

13. K námitce obhajoby k bodu 3) **napadeného rozsudku**, že jednání obžalovaného by mělo být posouzeno pouze jako jednání přestupkové, zbývá dodat, že zásadu subsidiarity trestní represe je možno uplatnit pouze za situace, kdy posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty, což v tomto případě není namístě dovodit, navíc za situace, kdy obžalovaný je zároveň postihován pro jeho další trestnou činnost. Byť tento výrok o vině byl shledán bezvadným, z důvodu přehlednosti bylo i ohledně něho napadené rozhodnutí krajským soudem zrušeno.
14. Za situace, kdy odvolací soud nově obžalovaného uznal vinným pouze přečiny nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, dílem odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a nedovoleného pěstování rostlin obsahujících omamnou a psychotropní látku podle § 285 odst. 1 trestního zákoníku, bylo nezbytné obžalovanému uložit ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest v sazbě dle § 353 odst. 2 trestního zákoníku, tedy v sazbě až tři léta odnětí svobody (§ 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu). Při určování druhu a výměry úhrnného trestu krajský soud zohlednil jednak skutečnosti zjištěné k osobě obžalovaného, tedy k dosavadnímu způsobu jeho života a k možnostem jeho nápravy, jednak povahu a konkrétní závažnost spáchaných trestných činů. Obžalovaný, který má již důchodový věk, je, vyjma shora citovaného postihu za přestupkové jednání, osobou dosud zcela bezúhonnou. Jeho nynější trestné jednání tak představuje výjimečné vybočení z jinak řádného života. Proto bylo namístě uložit mu trest ryze výchovný, přičemž jako vhodný se jevil trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu. Při stanovení výměry trestu bylo vzato v úvahu, že v případě přečinu podle § 285 odst. 1 trestního zákoníku množství pěstovaných rostlin ani účel jejich pěstování (výroba mastí) společenskou škodlivost předmětné trestné činnosti nikterak nezvyšují. Byť se pak obžalovaný dopustil dvou úmyslných trestných činů, a trestná činnost spočívající v nebezpečném vyhrožování byla páchána opakovaně, vůči více poškozeným, zároveň nelze odhlédnout od toho, že tato trestná činnost úzce souvisela s rozvrácenými rodinnými vztahy obžalovaného a poškozených, jež byly vzhledem k tomu, že manželství [REDAKCE] a obžalovaného bylo pravomocně rozvedeno, obžalovaný již s poškozenými nebydlí a došlo i k vypořádání společného jmění manželů, částečně vyřešeny. Nebylo pak zjištěno, že by se obžalovaný od 8/2022 jakéhokoli dalšího závadového jednání dopouštěl. S přihlédnutím ke všem těmto okolnostem krajský soud za odpovídající výměru úhrnného trestu odnětí svobody považoval 10 měsíců, přičemž výkon trestu obžalovanému podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Shodně jako soud I. stupně pak obžalovanému podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, popř. § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, uložil trest propadnutí věci, a to jednak 6-ti vzrostlých rostlin konopí setého a oranžové plastové přepravky se 2 papírovými taškami s obsahem rostlinné sušiny, a jednak kuchyňského nože s černou plastovou rukojetí zn. Mikov, neboť uvedené věci představují nástroj, popř. výnos trestné činnosti.
15. Pokud jde o uplatněné nároky poškozených na náhradu způsobené škody, krajský soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu obžalovanému stanovil povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 47114975, se sídlem Drahobejllova 1404/4, 190 03 Praha 9, částku 1 131 Kč, neboť tato poškozená se řádně a včas s předmětným nárokem, představujícím náklady vynaložené na léčení pojištěnce [REDAKCE] připojila k trestnímu řízení a svůj nárok doložila vyčíslením nákladů léčebné péče. Není pak pochyb o tom, že mezi uplatněným nárokem a jednáním obžalovaného je dána příčinná souvislost. Oproti tomu poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ 41197518, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, byla podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázána s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, když vyúčtované úkony byly datovány rokem 2004 (viz čl. 279 trestního spisu) a příčinnou souvislost mezi tímto nárokem na náhradu škody a trestným jednáním obžalovaného tedy dovodit nelze.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c trestního řádu, § 265e odst. 1 trestního řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 trestního řádu).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 trestního řádu).

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obviněnému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových a trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Tábor dne 20. března 2024

Mgr. Milena Vránková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

Alice
Srbová

Digitálně
podepsal Alice
Srbová
Datum:
2024.04.05
13:46:43 +02'00'

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.03.2024. Připojení doložky provedla Hana Grulová dne 15.05.2024.